

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 5
2022

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Рівне, 2022

УДК 159.9+316.6

Студентський дайджест. Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти – Випуск 5. – Рівне: РДГУ, 2022. – 143 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету

Виконавчі редактори:

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ (протокол № 5 від 23 червня 2022 р.)

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

- 1) Етап первинної діагностики, на якому збирається інформація від батьків та від самої дитини. Тут застосовується анкета СНАТ та опитувальник для батьків. Розроблюється карта спостереження.
- 2) Етап поглибленої діагностики, на якому визначаються рівні когнітивного та загального розвитку дитини, а також ступінь прояву аутизму.
- 3) Етап аналізу отриманих даних та розробка індивідуальної програми розвитку дитини [2; 4].

Методики, які виявляють особливості когнітивної сфери дошкільників, є комплексними – тому і дають змогу виявити особливості інших психічних структур, чим є особливо корисні. Найвідоміші з них: діагностична карта розвитку дитини; психоосвітній профіль РЕР-К; нейропсихологічна діагностика.

Висновки. Ми виявили, що, враховуючи усі складнощі психодіагностики дітей дошкільників із аутизмом, їхній рівень когнітивного розвитку можна дослідити спеціальними методиками та методами (спостереження). Усі діти є індивідуальними, тому не можна узагальнювати та визначити єдиний підхід для психокорекційної програми. Дошкільним психологам потрібно з перших днів роботи з дітьми звернути увагу на дітей, у яких наявні симптоми аутистичного спектру. При роботі з ними, яка відбувається з дозволу батьків, психолог повинен дотримуватися правил специфіки поводження із такими дітьми, дотримуючись всіх імперативних принципів психологічної роботи.

Список використаних джерел

1. Галах Т. В. Діагностика і корекція дітей з Раннім Дитячим Аутизмом. Нетішин, 2016. 49 с.
2. Островська К. О., Качмарик Х. В., Дробіт Л. Р. Основи діагностики дітей з розладами аутистичного спектра : навч. посіб. Львів: Видавн. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2017. С. 21–28.
3. Плахтій М., Куралова Я. Психологічні та фізіологічні особливості розвитку дітей з розладами аутистичного спектру. *Науковий вісник МНУ імені В. О. Сухомлинського. Психологічні науки*. 2017. № 2 (18). С. 152–157.
4. Скрипник Т. В. Діагностика психічного розвитку дітей з розладами аутичного спектра. *Освіта осіб з особливими потребами: шляхи розбудови*. 2010. Вип. 1. С. 261–267.
5. Скрипник Т. В. Феноменологія аутизму : монографія. Київ: Фенікс, 2010. 320 с.

УДК 37. 091

ОСВІТНІЙ ЗАКЛАД ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ

Ушаков Михайло, здобувач ОС «бакалавр»

Спеціальності 122 «Комп'ютерні науки», 3 курс, РДГУ

Керівник: Шліхта Г. О., кандидат педагогічних наук, доцент

Постановка проблеми. Поняття педагогічної системи як структури, пов'язаної з навчальним процесом, має різні тлумачення. Цей термін застосовують для характеристики системи освіти, наукової і практичної діяльності відомих педагогів (наприклад, педагогічна система Я.А.Каменського, К.Д.Ушинського, В.Ф.Шаталова і так далі). Цей же термін застосовують для позначення і характеристики вертикального зрізу педагогічної діяльності залежно від розгляду рівня освіти (педагогічна система загальноосвітня, професійно-технічна, вища школа, освіта дорослих). В тому випадку, якщо йдеться про дидактичну сторону процесу освіти, застосовують термін «дидактична система». Відзначимо, що незрідка ці терміни вживають як синоніми, без врахування того факту, що дидактичні системи, є підсистемами при розгляді педагогічних систем [1, с.15]. Ґрунтування сутності поняття педагогічна система будується на основі трьох категорій, які є змістовими для багатьох гуманітарних наук: система, людина, виховання. Аналіз наукових досліджень даних категорій в межах філософії, психології,

педагогіки, надасть необхідний мінімум, освоєння якого допоможе усвідомити концептуальні основи педагогічної системи як складної полісистеми та визначити динаміку її становлення на основі полікультурного підходу. Поява у педагогіці поняття «педагогічна система» та її модифікацій: «виховна система», «навчально-виховна система» тощо, обумовлено впливом на теорію і практику виховання ідей системного підходу, яке отримало широке розповсюдження у сучасній науці [2, с.1].

Структура кожної педагогічної системи складається з такої взаємопов'язаної сукупності інваріантних елементів: учнів (кого необхідно вчити), мети навчання (для чого, з якою метою навчати), змісту навчання (чому навчати); дидактичних процесів; вчителів (чи технічних засобів навчання), організаційних форм навчання. Педагогічні системи ділять на малі, середні, великі і супервелику. Малі – окремі системи виховання, навчання; середні – системи діяльності організацій, установ, навчальних закладів у цілому, які взаємодіють з малими системами; великі – це системи району, міста, області, краю; до супервеликих систем відносяться системи педагогічної діяльності регіонів, республік. Кожна система переслідує свою мету, має свій набір компонентів. Педагогічна система завжди є частиною більш великої соціальної системи, її елементом – підсистемою, а тому сприймає і відображає в собі характерні соціальні, історичні та інші специфічні особливості цієї системи та суспільства, в якому вона реалізується. Весь історичний шлях, пройдений педагогічною теорією і практикою, був, по суті, процесом становлення, формування, розквіту і зміни застарілих систем новими, відмінними функціями, структурою і входили до їх складу певними елементами і змістом [3, с.649-650].

В даний час у сучасній дидактичній літературі представлено кілька класифікацій педагогічних систем, кожна з яких має своїм класифікаційним ознакою. Першою з них слід назвати класифікацію В. Г. Селевко, представлену шістьма класифікаційними групами: 1) за рівнем застосування; 2) за філософською основою; 3) за ведучим фактором психічного розвитку; 4) за науковою концепцією засвоєння досвіду; 5) за орієнтації на особистісні структури; 6) за характером змісту і структури.

Друга кваліфікація була запропонована В. П. Беспалько, в якій класифікаційною основою являвся тип організації та управління пізнавальною діяльністю: 1) класичне лекційне навчання; 2) навчання за допомогою аудіовізуальних технічних засобів; 3) система "консультант"; 4) навчання за допомогою навчальної книги; 5) система "малих груп"; 6) комп'ютерне навчання; 7) система "репетитор"; 8) програмне навчання.

Однак, найбільше поширення отримали дві класифікації педагогічних технологій.

За способом методів і засобів навчання: догматичні, репродуктивні, пояснювально-ілюстративні, програмованого навчання, проблемного навчання, розвивального і саморозвивального навчання, діалогічні, комунікативні, ігрові, творчі та інші.

У напрямку модернізації традиційної системи, у тому числі і на основі авторських педагогічних концепцій:

- педагогічні технології на основі гуманізації та демократизації педагогічних відносин;
- педагогічні технології на основі активізації та інтенсифікації діяльності учнів;
- педагогічні технології на основі ефективності організації та управління процесом навчання;
- педагогічні технології на основі методичного удосконалення і дидактичного реконструювання навчального матеріалу;
- альтернативні;
- комплексні політтехнолога – авторські школи.

Педагогічну систему щодо закритого типу характеризує чітко виражена внутрішня структура, часто ієрархічна; вона будується за певними правилами, і індивід підпорядковується у ній – групі. Закрита система має жорсткі фіксовані межі. Її дії перебувають у відносній незалежності від середовища, яке цю систему оточує. Вона діє за аналогією до годинника, взаємопов'язані частини якого рухаються безперервно і точно (якщо годинник заведено або в нього поставлено батарейку). І поки у годиннику є джерело накопиченої енергії, його система незалежна від оточуючого середовища.

Для відкритої педагогічної системи характерні: високий рівень індивідуалізму, мінімум прагнення членів колективу підтримки як внутрішніх, і зовнішніх кордонів. Усі загальноосвітні навчальні заклади є відкритими системами. Вони характеризуються взаємодією із зовнішнім середовищем. Вживання будь-якого навчального закладу залежить від зовнішнього світу. Тому зовнішнє середовище є важливою змінною в управлінні. Отже, **метою нашого дослідження** – є огляд принципів управління педагогічних систем.

Виклад основного матеріалу дослідження. Функціонування педагогічної системи можливе при наявності відповідних умов. Під умовами функціонування педагогічної системи розуміють стійкі обставини, які впливають на її розвиток. В управлінні прийнято виділяти, як мінімум, дві групи умов: загальні і специфічні.

До загальних умов належать: соціальні умови; економічні умови; культурні умови; національні умови; географічні умови.

До специфічних умов належать: особливості соціально-демографічного складу учнів; місцезнаходження закладу; матеріальні можливості закладу; виховні можливості навколишнього середовища.

Сучасна теорія і практика управління освітніми системами все більше базуються на загальних функціях управління, що становлять зміст управління як процесу цілеспрямованої діяльності. Це функції координації, планування, організації, мотивації, контролю. Разом з тим педагогічне управління має свою специфіку і властиві тільки йому закономірності. У першу чергу ця специфіка виражається у своєрідності предмета, продукту, знаряддя і результату праці суб'єкта управлінської діяльності. Таким чином, педагогічне управління і управління освітніми системами, як і всяка діяльність, має цілеспрямований характер, і ця мета є першим системоутворюючим фактором. Другий системоутворюючий фактор – комунікативний – включає в себе стиль взаємин педагога і учнів (перший рівень управління), директора освітнього закладу і педагогів (другий рівень управління) та інші. Даний фактор, як правило, розглядається при характеристиці особистості викладача в якості суб'єкта управління освітнім процесом. Третій системоутворюючий фактор визначається як змістовно-організаційний (змістова сторона педагогічного управління) і реалізується на основі певних принципів і методів. Четвертим системоутворюючим фактором є аналітико-результативний. Персонал є надскладним для менеджменту і управління за рахунок того, що кожна людина є цілісна, неповторна, має особисті соціально-психологічні якості та характерні особливості. Управління персоналом забезпечує взаємодію керуючої та керованої системи.

Керуюча система – це сукупність органів управління й управлінських працівників за певними масштабами своєї діяльності, компетенцією та специфікою виконуваних функцій. Вона може змінюватись під впливом організуючих і дезорганізуючих чинників. Керуюча система представлена лінійними керівниками, які розробляють комплекс організаційних заходів щодо відтворення і використання персоналу.

Керована система – це система соціальних відносин процесу відтворення й використання персоналу. Управління персоналом являє собою комплексну систему, елементами якої є напрями, етапи, принципи та види і форми кадрової роботи.

Основний принцип сучасної системи управління стверджує те, що в основу вдосконалення систем і механізмів управління повинно бути покладено раціональне і продуктивне використання трудового потенціалу працівників. Поряд із фінансовим і виробничим капіталом, знання, уміння, трудові навички, ініціатива, підприємливість працівників стають все більш важливим ресурсом для вищого навчального закладу. Вони формують так званий людський капітал, який сьогодні має для більшості вищих навчальних закладів стратегічний характер.

Висновки. Ефективність функціонування системи управління закладом зумовлюється багатьма факторами, серед яких особливо слід відзначити суб'єкт-об'єктні взаємозв'язки. Процес державного управління закладом відбувається як діалектична взаємодія між його суб'єктом та об'єктом на основі прямих та зворотних зв'язків, що встановлюються між ними. Так, заклад як об'єкт управління справляє “активний вплив” не тільки на характер діяльності і

структуру суб'єкта управління, а й визначає організаційну побудову всієї системи управління. У свою чергу, суб'єкт управління закладом, який наділений правами приймати рішення і перетворювати їх на вимоги, обов'язкові для виконання об'єктом, впливає на цей об'єкт. Процес державного управління зводиться, таким чином, до опосередкованої взаємодії суб'єкта та об'єкта, які в результаті такої взаємодії набувають нових якостей.

Список використаних джерел

1. Белова О. К., Посохова І. С. Педагогіка вищої школи: конспект лекцій. Харків: УПА, 2011. 122 с.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : навч. посіб. Київ: Академвидав, 2004. 334 с.
3. Іващенко К. В. Визначення сутності поняття «педагогічна система». Київ: ПІВ НАПН України. 2011. 13 с.
4. Кремень В. Г. Енциклопедія освіти. Київ: Юрінком Інтер. 2008. 1040 с.
5. Прокопенко А. І. Наукові основи управління в системі освіти : монографія. Харків : ХНУ, 2005. 304 с.

УДК 373. 2. 015. 31 : 17. 022. 1

ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ У ПРОЦЕСІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ

Федорук Іванна, здобувач ОС “бакалавр”

Спеціальності 012 “Дошкільна освіта”, 4 курс, РДГУ

Керівник: Безлюдна В. І., кандидат педагогічних наук, професор

Постановка проблеми. Протягом усієї історії людства проблеми моралі хвилювали найвидатніших мислителів. В. Сухомлинський зазначав, що народна педагогіка знає, що дитині посильне, і що не посильне, бо в ній органічно поєднується життєва мудрість. Немає людини, яку, хоча б один раз, не зачепила до глибини душі чарівна пісня чи казка. Тому дитяча художня література була, є і буде одним із найважливіших засобів виховання дитини дошкільного віку. Всі діти, а в особливості дошкільники, полюбують не тільки слухати та читати різноманітні художні твори для дітей, розучувати вірші на пам'ять, а й малювати, ліпити, слухати та танцювати під музику, і важлива діяльність, яка є невід'ємною частиною їхнього життя це гра. Діти, впродовж життя, набираються із художньої літератури реальних знань, вона являється невичерпним, незвичним та фантастичним джерелом набуття досвіду. Саме із художньої книги починається самовиховання, самореалізація та морально-духовне життя дітей.

Мета дослідження: проаналізувати умови формування моральних почуттів і суджень дошкільника засобами художньої літератури.

Виклад основного матеріалу дослідження. Моральне виховання – це формування ціннісного ставлення до життя, що забезпечує стійкий, гармонійний розвиток людини, що включає в себе виховання почуття обов'язку, справедливості, відповідальності та інших якостей, здатних надати високий сенс справам і думкам людини. Кожне суспільство зацікавлене в збереженні і передачі накопиченого досвіду, інакше робиться неможливим не тільки його розвиток, а й саме існування. Збереження цього досвіду залежить від системи виховання та освіти, яка, у свою чергу, формується з урахуванням особливостей світогляду і соціально-культурного розвитку даного суспільства. Духовно-моральне становлення нового покоління, підготовка дітей та молоді до самостійного життя – найважливіша умова розвитку держави. Дієвим засобом у вихованні моральних якостей особистості дошкільнят є художня література.

Суспільний вплив з боку художніх та фольклорних творів вчені висвітлюють те, що фольклорна традиція, яка збрала в собі суспільний та інтелектуальний досвід всіх поколінь, пропонує дитині вже готові способи вирішення реальних життєвих проблем у дитячому світі.

ЗМІСТ

Частина 1.

ТЕОРЕТИКО-ЕМПІРИЧНИЙ КОНТЕНТ МОЛОДІЖНИХ ПОШУКІВ

<i>Безека Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	3
<i>Білковська Алла</i> ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ».....	5
<i>Біль Юлія</i> ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО РОЗГЛЯДУ САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	8
<i>Буравцова Оксана</i> РОЛЬ РОЗВИВАЛЬНО - ІГРОВОГО СЕРЕДОВИЩА У СТАНОВЛЕННІ ТА ПСИХОЛОГІЧНОМУ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ.....	11
<i>Волошина Оксана</i> ЛЮБОВ ЯК ОСНОВА ПОБУДОВИ ПОДРУЖНИХ СТОСУНКІВ.....	13
<i>Гаврилюк Олена</i> ШЛЯХИ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ СИЛИ ВОЛІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	16
<i>Гнівошевська Анастасія, Кулаков Руслан</i> ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕРНЕТ-АДИКЦІЇ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	19
<i>Долганик Марія</i> ПРЕВЕНТИВНЕ ВИХОВАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	22
<i>Жовтанюк Ксенія</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРИЧИН ВИНИКНЕННЯ СТРАХІВ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	25
<i>Івасюк Павло, Корчакова Наталія</i> СТАВЛЕННЯ МОЛОДІ ДО ПОЗАШЛЮБНИХ СТОСУНКІВ.....	29
<i>Коваленко Валентина</i> ВПЕВНЕНІСТЬ ТА РІШУЧІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....	32
<i>Ковалець Антоніна</i> РОЗВИТОК МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ У СТУДЕНТІВ.....	34
<i>Ковальчук Христина</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ НЕВПЕВНЕНОСТІ У СОБІ.....	36
<i>Ковтунович Єва</i> ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОКУЛЬТУРНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ЛЯЛЬКИ.....	39

<i>Кожарко Марія</i> ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ЕТНОПЕДАГОГІКИ.....	42
<i>Кошика Ілона</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СТРАХУ.....	45
<i>Крук Тетяна</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ УЯВЛЕНЬ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
<i>Кучканова Вікторія, Хомич Іванна</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОНФЛІКТІВ.....	52
<i>Левченя Валентина</i> ВПЛИВ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	54
<i>Мартюченко Катерина</i> ПСИХОЛОГІЧНОСОБЛИВОСТІ ТРИВОЖНОСТІ В ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	57
<i>Матеюк Олександр</i> СТРАТЕГІЇ САМОСТВЕРДЖЕННЯ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ.....	60
<i>Мельник Олександра, Безлюдна Валентина</i> ПСИХОЛОГІЧНУ СУТНІСТЬ ІНВЕКТИВНОЇ ЛЕКСИКИ.....	62
<i>Микитюк Вікторія</i> ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ КОРЕКЦІЇ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	64
<i>Нестерчук Оксана</i> ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	65
<i>Ничко Ангеліна, Юрчук Олексій</i> РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ.....	68
<i>Охота Ольга</i> ЕКСКУРСІЯ ЯК ФОРМА ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	71
<i>Павлова Регіна</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ ПІДЛІТКІВ.....	72
<i>Павловська Катерина</i> САМОТНІСТЬ: ДІАГНОСТИЧНІ ОЗНАКИ ТА ХАРАКТЕР СОЦІАЛЬНИХ ДІЙ (ДОШКІЛЬНИЙ ВІК).....	74
<i>Павлушенко Анна</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ПСИХОЛОГІЧНОГО ФЕНОМЕНУ ТРИВОЖНОСТІ.....	80
<i>Пастушок Ірина, Юрчук Олексій</i> ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПСИХОФІЗИЧНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	83
<i>Петрейко Юлія</i> ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	87

<i>Петрик Максим</i> АНАЛІЗ ПРОГЕННИХ РИЗИКІВ У МЕЖАХ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ ЗА ДАНИМИ ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ ЗЕМЛІ (НА ПРИКЛАДІ КЛЮЧОВОЇ ДІЛЯНКИ «ЗАЛАЗЗЯ»).....	90
<i>Поліщук Валентина</i> ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ (теоретичний аспект).....	93
<i>Рибачек Софія</i> ФОРМИ НАВЧАННЯ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ.....	95
<i>Руденко Сергій</i> ОСОБЛИВОСТІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ.....	98
<i>Савсюк Валентин</i> ВИХОВАННЯ АЛЬТРУЇСТИЧНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ В УМОВАХ СУЧАСНОСТІ.....	100
<i>Сова Ярослава</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОЦЕСІВ АКУЛЬТУРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ ДО УМОВ ІНКУЛЬТУРАЛЬНОГО ПРОСТОРУ.....	102
<i>Сосонюк Олеся</i> ІНДИВІДУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЯЦІЇ І САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА.....	105
<i>Стеблюк Яна</i> ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ.....	107
<i>Тимчак Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ КОГНІТИВНОЇ СФЕРИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ АУТИЗМОМ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	110
<i>Ушаков Михайло</i> ОСВІТНІЙ ЗАКЛАД ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ.....	112
<i>Федорук Іванна</i> ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ В ПРОЦЕСІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ.....	115
<i>Шершень Ангеліна</i> ВПЛИВ СОЦІАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	117

Частина 2.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КРЕАТИВ: «СТУДЕНТСЬКИЙ ДАРУНОК УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ» (авторські казки)	123
---	-----

<i>Боярчук Мар'яна</i> У ЄДНОСТІ СИЛА.....	124
<i>Грабовська Світлана</i> ВУЛИК.....	125
<i>Глушак Ольга</i> ПРО ОЛЕГА, ОЛЕНКУ ТА ДРАКОНА.....	126
<i>Демидчук Раїса</i> ВІДВАЖНІ ДРУЗІ.....	127

<i>Демчук Діана</i> КАЗКА ПРО НЕЗВИЧАЙНІ СКАРБИ І КРАСУ.....	128
<i>Ковалець Вікторія</i> РИБКА – ПОМІЧНИЦЯ.....	131
<i>Прокопчук Наталя</i> ЯК ОЛЕНЯТКО БІСКВІТИК ДОПОМОГЛО ВОВЧИКУ.....	133
<i>Свиридюк Марія</i> МАЛЕНЬКЕ ЗАЙЧЕННЯ (терапевтична казка для невпевнених дітей).....	134
<i>Шпак Яна</i> КАЗКА ПРО ДОБРОГО ПЕТРИКА.....	135
<i>Клімчук Марта</i> ГЕРОЇ ТАКОЖ ПЛАЧУТЬ.....	138

Наукове видання

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Упорядники:

проф. Павелків Р. В., проф. Корчакова Н. В.

Підписано до друку 23.06.2022 р.

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 13,4. Замовлення № 27042015 Наклад 300

м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс (0362)62-03-97
e-mail: oberegi97@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта видавничої справи
ДК №270 від 07.12.2000 р.

Надруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».

Студентський дайджест: зб. наук. матеріалів здобувачів вищої освіти. Вип. 5 / упоряд.:
Р. В. Павелків, Н. В. Корчакова. – Рівне : РДГУ, 2022. – 143 с.